

Az alapeljárás felei

Felperes: Friederike Wallentin-Hermann

Alperes: Alitalia – Linee Aeree Italiane SpA

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Handelsgericht Wien – A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o) 5. cikke (3) bekezdésének értelmezése – A „rendkívüli körülmények” és az „összerű intézkedések” fogalma – A légi járat hajtóműhiba következtében való törlése – A légi járatok törlésének a többi légifuvarozónál gyakrabban műszaki hibával történő indokolása

Rendelkező rész

- 1) A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 5. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a légi jármű járatotrlést eredményező műszaki hibája nem tartozik az e rendelkezés értelmében vett „rendkívüli körülmények” fogalmába, kivéve ha e hiba olyan eseményekből ered, amelyek jellegüknek vagy eredetüknek fogva nem tartoznak az érintett légifuvarozó rendes tevékenységi körébe, és annak tényleges befolyásolási körén kívül esnek. A nemzetközi légi szállítás egyes szabályainak egységesítéséről szóló, 1999. május 28-án Montrealban kötött egyezmény nem bizonyul meghatározónak a 261/2004 rendelet 5. cikkének (3) bekezdésében említett kimentési okok értelmezése tekintetében.
- 2) A műszaki hibák valamely légifuvarozónál megállapított gyakorisága önmagában nem jelent olyan tényezőt, amelyből a 261/2004 rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „rendkívüli körülmények” fennállása vagy azok hiányára lehetne következtetni.
- 3) Az a tény, hogy valamely légifuvarozó betartotta a légi jármű karbantartására vonatkozó minimumszabályokat, önmagában nem elegendő annak bizonyításához, hogy e fuvarozó a 261/2004 rendelet 5. cikkének (3) bekezdése értelmében „minden esszerű intézkedést” megtett, és következésképpen nem elegendő ahhoz, hogy az említett fuvarozó mentesüljön az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és 7. cikkének (1) bekezdésében foglalt kártérítési kötelezettsége alól.

A Bíróság (negyedik tanács) 2008. december 22-i ítélete (a Bundesgerichtshof [Németország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Erich Stamm és Anneliese Hauser által kezdeményezett eljárás

(C-13/08. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás – Egyenlő bánásmód – Határmenti ingázó önálló vállalkozók – Földhaszonbérlet – Agrárstruktúra)

(2009/C 44/35)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Erich Stamm, Anneliese Hauser

A következő részvételével: Regierungspräsidium Freiburg

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bundesgerichtshof (Németország) – Az egyrészről Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség között 1999. június 21-én Luxembourgban aláírt, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás I. melléklete 12. cikke (1) bekezdésének, 13. cikke (1) bekezdésének és 15. cikke (1) bekezdésének értelmezése – Az egyenlő bánásmód elvének alkalmazása az önálló vállalkozó határmenti ingázókra – Svájcban lakóhellyel rendelkező svájci mezőgazdasági termelő, aki Németországban fekvő termőföldre vonatkozó haszonbérleti szerződést kötött

Rendelkező rész

Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség között 1999. június 21-én Luxembourgban aláírt, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás I. melléklete 15. cikkének (1) bekezdése értelmében az egyik szerződő fél a másik szerződő félnek az ezen melléklet 13. cikke értelmében vett „határmenti ingázó önálló vállalkozóit” az önálló vállalkozói tevékenység lehetősége és annak folytatása tekintetében a fogadó államban nem részesítheti a saját állampolgároknak biztosítotthoz képest kevésbé kedvező bánásmódban.

⁽¹⁾ HL C 64., 2008.3.8.

⁽¹⁾ HL C 92., 2008.4.12.